

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 151/07-24

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. júna 2007 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. B. K., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 188/03 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. B. K. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. augusta 2006 doručená sťažnosť Ing. B. K., B. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 188/03. Na základe výzvy ústavného súdu sťažovateľ svoju sťažnosť doplnil podaním doručeným 18. septembra 2006.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že 27. októbra 2003 bol okresnému súdu podaný návrh na začatie konania, ktorým sa navrhovateľ (správca bytového fondu) domáhal proti sťažovateľovi v procesnom postavení odporcu zaplatenia finančnej pohľadávky s príslušenstvom.

Sťažovateľ v predmetnom konaní 4. novembra 2003 podal odpor proti platobnému rozkazu okresného súdu. Okresný súd podľa neho v tomto konaní spôsobuje už tri roky neodôvodnené prietahy a na jeho sťažnosť na prietahy v konaní z 22. júna 2006 „... ani neodpovedal, a na oko vytýčil pojednávanie na 24. 7. 2006, ktorého sa ako inak, právny zástupca navrhovateľa (PZN) nezúčastnil, takže nové pojednávanie vytýčil v tejto veci na deň 6. 10. 2006“.

Sťažovateľ ďalej uviedol, že:

„Podľa správania sa PZN, zámeru navrhovateľa a aj súdu, nie je predpoklad, že by súd rozhodol vo veci dňa 6. 10. 2006, pretože cieľom navrhovateľa je uvaliť na môj byt záložné právo s postupom na náhradný byt, skôr ako rozhodne súd! Súd nepriamo tomuto cieľu navrhovateľa napomáha prietahom veci!“ Okresný súd podľa sťažovateľa svojou nečinnosťou v predmetnom konaní porušil jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

V závere svojej sťažnosti sťažovateľ požiadal ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

V prílohe podania doručeného 29. novembra 2006 sťažovateľ ústavnému súdu predložil svoje odvolanie proti rozsudku v tejto veci podané okresnému súdu 20. novembra 2006.

Okresný súd sa k sťažnosti sťažovateľa vyjadril na základe výzvy ústavného súdu podaním doručeným 30. novembra 2006. Vo svojom vyjadrení predseda okresného súdu uviedol:

„Dňa 27. 10. 2003 bola Okresnému súdu Bratislava III doručená žaloba navrhovateľa N. s. r. o., proti odporcom v I. rade Ing. B. K., bytom B., v II. rade A. K., bytom B. o zaplatenie 6.671,60,- Sk s príslušenstvom a to z titulu nedoplatkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky, údržby, opráv a za poskytovanie služieb spojených so správou domu za obdobie rokov 2002 a 2003. Vo veci bol dňa 30. 10. 2003 vydaný platobný rozkaz proti ktorému odporcovia podali odpor, ktorý bol doručený súdu dňa 14. 11. 2003. Vzhľadom na podaný odpor bola žaloba prevedená dňa 3. 12. 2003 do registra 8 C 188/03. Vzhľadom na vykonávanú sťaž zákonnej sudkyne JUDr. V. M. bola vec dňa 9. 5. 2005 pridelená sudkyňi JUDr. A. M. V súvislosti s nástupom sudkyne JUDr. D. O. bola vec dňa 3. 5. 2006 pridelená jej na ďalšie konanie a rozhodnutie. Následne bol vytýčený termín pojednávania na 22. 6. 2006, kedy bola vec odročená dňa 6. 10. 2006. Vo veci bolo rozhodnuté rozsudkom, ktorý sa toho času doručuje účastníkom konania.

Sťažovateľ v uvedenom konaní urgoval vybavenie veci a to sťažnosťou, ktorá bola doručená súdu dňa 7. 8. 2006. V čase doručenia uvedenej sťažnosti sa vo veci konalo a následne boli vytýčené termíny pojednávania na ktorých bolo dňa 6. 10. 2006 rozhodnuté rozsudkom.“

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Zo spisového materiálu v tejto veci ústavný súd zistil, že sťažovateľ podal 22. júna 2006 okresnému súdu v predmetnom konaní sťažnosť na prietahy podľa § 62 zákona č. 757/2004 Zb. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“). Následne 1. augusta 2006 sťažovateľ podal sťažnosť na prietahy aj predsedovi Krajského súdu v Bratislave, ktorý ju 7. augusta 2006 postúpil predsedovi okresného súdu. Predseda okresného súdu sťažovateľovi odpovedal listom sp. zn. Spr. 2191/2006 z 11. augusta 2006 (doručeným 28. augusta 2006), v ktorom uviedol, že sťažnosť považuje za dôvodnú do pridelenia veci súčasnej zákonnej sudkyňi JUDr. D. O., ktorá od jej prevzatia 3. mája 2006 vo veci koná. V období po podaní sťažnosti na prietahy okresný súd v predmetnej veci uskutočnil 6. októbra 2006 pojednávanie (nariadené 24. júla 2006), na ktorom rozhodol rozsudkom. Na základe pokynu zákonnej sudkyne z 10. novembra 2006 bol predmetný rozsudok doručovaný účastníkom konania. Dňa 20. novembra 2006 bolo okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľa proti tomuto rozsudku.

Ústavný súd na základe uvedeného konštatuje, že sťažovateľom podanú sťažnosť na prietahy podľa § 62 zákona o súdoch možno v okolnostiach tohto prípadu považovať za účinný prostriedok nápravy sťažovateľom v sťažnosti namietaného porušovania základného práva. Predseda okresného súdu na jeho sťažnosť adekvátne reagoval a zákonná sudkyňa na pojednávaní konanom 6. októbra 2006 v predmetnej veci rozhodla rozsudkom. V dôsledku toho došlo k odstráneniu nepriaznivého stavu zapríčineného dovtedajšou nečinnosťou okresného súdu.

Dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť je absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane

a namietaným rozhodnutím alebo iným zásahom orgánu štátu do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej, ako aj nezistenie žiadnej možnosti porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (m. m. III. ÚS 138/02).

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú a vzhľadom na to bolo už bezpredmetné rozhodovať o sťažovateľovej žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, a preto sa ňou ústavný súd nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. júna 2007